

ارزیابی کارایی روشهای زمین‌آماری در تهیه نقشه تغییرات TDS و PH چشممه‌ها (مطالعه موردی: حوضه آبخیز میرده، کردستان)

کریم سلیمانی^۱، جلال زندی^{۲*}، سیران زندی^۳

^۱- استاد مرکز RS و GIS دانشکده منابع طبیعی ساری solaimani2001@yahoo.co.uk

^۲- دانشجوی دکترای آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

^۳- دانشجوی کارشناسی ارشد آبخیزداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری sayran.zandi@gmail.com

تاریخ دریافت: ۹۰/۱۲/۱۳ تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۱۷

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، تعیین مناسب‌ترین روش میان‌یابی به منظور بررسی و تحلیل مکانی اندازه اسیدیته و غلظت املاح محلول چشممه‌های حوضه آبخیز میرده واقع در شمال غربی استان کردستان است. به این منظور 268 دهنچشممه از مجموع 907 چشممه موجود در منطقه مورد مطالعه به صورت تصادفی انتخاب شد و پس از اندازه‌گیری EC و PH چشممه‌ها، 168 نمونه از چشممه‌ها به عنوان چشممه‌های آموزشی به صورت تصادفی و با پراکنش مناسب انتخاب شد و از 100 چشممه از چشممه‌های آزمایش و اعتبارسنجی مدل استفاده شد. تجزیه و تحلیل مقایسه‌ای بین روشهای زمین‌آمار مانند کریجینگ معمولی و کریجینگ ساده، کریجینگ جهانی و روشهای معین مانند عکس فاصله، تابع شعاعی، چند جمله‌ای موضعی، چند جمله‌ای عام در میزان توانایی آنها در تخمین غلظت PH و TDS چشممه‌ها نتایج گرفت. نتایج ارزیابی صحت با استفاده از چشممه‌های آزمایشی نشان داد که در تخمین غلظت املاح محلول روش چندجمله‌ای عام درجه ۳ با داشتن پایین‌ترین میزان RMSE (69/66) و همچنین در تخمین PH روش کریجینگ ساده با کمترین RMSE (0/005) نسبت به سایر روشهای نتایج بهتری در برآورد مشخصه‌های متناظر داشته‌اند. بنابراین با استفاده از نقشه‌های درون‌یابی شده این مشخصه‌ها می‌توان نسبت به تخمین مقادیر TDS و PH سایر چشممه‌های موجود در حوضه اقدام کرد. بررسی نتایج به دست آمده از درون‌یابی مقادیر TDS انتبطاق بسیار خوبی با تغییرات ژئومرفولوژی و توپوگرافی منطقه داشته و در مناطقی که فعالیت‌های انسانی بیشتر بوده و اراضی کشاورزی بیشتری وجود دارد، میزان شوری و غلظت املاح محلول چشممه‌ها افزایش یافته است.

کلید واژه

چشممه آب زیرزمینی، زمین‌آمار، کیفیت آب، TDS، PH

سرآغاز

(1387). از نظر مدیریتی بزرگترین انگیزه برای انجام مطالعات کیفیت آب، نیازهای کیفی آب و آثار متقابل آن بر مصارف مختلف است (حمیدیه اهری، ۱۳۸۰).

تغییر کیفیت آبهای زیرزمینی و شور شدن منابع آب هم اکنون خطری بزرگ در راه توسعه کشاورزی کشور است. کیفیت آب چشممه‌ها همچون آب سطحی همواره در حال تغییر است، اما این تغییرات نسبت به آبهای سطحی بسیار کندرت صورت می‌گیرد (مهردوی، ۱۳۸۴). PH که به آن در برخی از منابع، اسیدیته نیز گفته می‌شود و خاصیت اسیدی و بازی بودن محیط را نشان می‌دهد، از نظر ریاضی عکس لگاریتم غلظت یون هیدروژن فعال (مولکول گرم در لیتر) است و در بسیاری از فرآیندهای شیمیایی آب

چشممه‌ها یکی از منابع مهم آب شیرین مورد نیاز انسان و دام است. با توجه به شرایط اقلیمی، جغرافیایی و توپوگرافی، بخش وسیعی از کشور جزء مناطق خشک و نیمه خشک بشمار می‌رود. با افزایش تقاضا برای استحصال آب شیرین از این مناطق، مدیریت بهینه این منابع، و حفظ و ارتقای کیفیت آنها، به وجود داده‌های در زمینه موقعیت، مقدار و پراکنش عوامل شیمیایی آب این چشممه‌ها نیازمند است. انتخاب و دقت روشهای مناسب پنهانه بندی و تهیه نقشه تغییرات ویژگی‌های کیفی چشممه‌ها بستگی به شرایط منطقه و وجود آمار و داده‌های کافی در آن دارد، که انتخاب صحیح آنها گامی اساسی و مهم در مدیریت منابع آبی به شمار می‌رود (شعبانی،

کوکریجینگ از دیگر ابزارهای زمین آماری برای شبیه سازی متغیرهای کیفیت آب زیرزمینی بهتر است. حاجی هاشمی و همکاران (1389) کاربرد روش کریجینگ و کوکریجینگ را در تخمین وابستگی مکانی مشخصه‌های SAR, EC, Ca, Na, TDS و TH به کار برد و نتیجه گرفت که روش کریجینگ بر روش کوکریجینگ برتری ندارد.

Taghizadeh Mehrjerdi و همکاران (2008) در مطالعه‌ای در دشت یزد به تحلیل مکانی پاره‌ای از ویژگی‌های کیفی آبهای زیرزمینی با استفاده از سه روش IDW, کریجینگ و کوکریجینگ پرداختند. ارزیابی نتایج حاصل بر اساس RMSE نشان داد که روش کریجینگ بر دو روش معیار دیگر برتری داشته و در پایان به عنوان روش نهایی و مناسب برای تهیه نقشه ویژگی‌های کیفی آبهای زیرزمینی منطقه انتخاب شد.

Passarella و Barcaea (2008) برای تهیه نقشه خطر نیترات در دشت مادنا در ایتالیا از روش کریجینگ گستره و روشهای شبیه سازی استفاده کردند، نتایج نشان دادند که روش کریجینگ گستره برای مطالعه خطر تخریب کیفی آبهای زیرزمینی مناسب است. Fetouani و همکاران (2008) در مطالعه کیفیت آبهای زیرزمینی دشت‌های کشاورزی تریفا در شمال شرق مرکش از نظر اندازه نیترات آمونیوم و آلودگی‌های باکترولوژیکی از روش کریجینگ معمولی برای مطالعه و پهنه‌بندی نقشه کیفی آبهای زیرزمینی استفاده کردند.

نتایج آنها نشان دهنده تغییرات معنی دار در مقایسه با مطالعات قبلی بود و بیان کردند که اگر هیچ نوع برنامه دراز مدت بازدارنده صورت نگیرد، توسعه اراضی کشاورزی در این مناطق باعث تخریب کیفیت آبهای زیرزمینی می‌شود.

شعبانی (1387) با مقایسه روشهای گوناگون میان‌یابی برای تهیه نقشه تغییرات PH و TDS⁶ آبهای زیرزمینی دشت ارسنجان نتیجه گیری کردند که روش زمین آمار کریجینگ ساده⁷ و معمولی⁸ نسبت به روشهای معین برتری دارد.

زارع ابیانه و همکاران (1390) در تخمین نیترات آب زیرزمینی دشت بهار- همدان از مؤلفه‌های خصوصیات ژئومرفولوژی، هدایت الکتریکی، PH، عمق چاه و دمای آب به عنوان ورودی‌های مدل شبکه عصب مصنوعی استفاده کردند و موفق به پیش‌بینی با اطمینان 80 درصد غلطات نیترات در منطقه مورد مطالعه شدند.

و خاک نقش مؤثری دارد. از آنجا که هدایت الکتریکی و pH آبهای سطحی متغیری مکانی و زمانی بوده و اندازه گیری آن در نقاط مختلف، در دوره‌های زمانی کوتاه مدت مشکل است و موجب صرف هزینه‌های زیادی می‌شود، بنابراین شناسایی و استفاده از ابزاری مناسب برای پیش میزان هدایت الکتریکی و pH با نمونه‌برداری از نقاط محدودتر و درون‌یابی دقیق اطلاعات تهیه شده، ضروری است (معروفی و همکاران، 1388).

روشهای گوناگونی برای مطالعه و پهنه‌بندی تغییرات ویژگی‌های آبهای زیرزمینی وجود دارد که هر کدام از آنها بسته به شرایط منطقه و وجود آمار و داده‌های کافی دارای دقت‌هایی گوناگون نیاز دارند.

از جمله روشهای میان‌یابی جهت تهیه نقشه‌های تغییرات کیفیت آبهای زیرزمینی می‌توان روشهای زمین آمار کریجینگ¹ و کوکریجینگ² و روشهای معین مانند روش عکس فاصله³,تابع شعاعی⁴ و غیره را نام برد. انتخاب روش مناسب پهنه بندی و تهیه نقشه تغییرات ویژگی‌های کیفی آبهای زیرزمینی گامی اساسی و مهم در مدیریت منابع آبی منطقه به شمار می‌رود.

در داخل و خارج از کشور مطالعاتی گوناگون در مورد کاربرد روشهای میان‌یابی در مطالعه آبهای زیرزمینی انجام گرفته است که به برخی آنها اشاره می‌شود. نظری زاده و همکاران (1385) با استفاده از زمین آمار، تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی دشت بالارود را مورد بررسی قرار دادند و دریافتند که متغیر نمایه‌های هدایت الکتریکی، کلر و سولفات از ساختار کروی تعییت می‌کند. زهتابیان و عسکری (1386) در مطالعه‌ای به بررسی و تحلیل مکانی ویژگی‌های کیفی آبهای زیرزمینی حوضه آبخیز گرم‌سار استان سمنان با استفاده از روشهای میان‌یابی زمین و معین با مقایسه RSME⁵ و دیگر عامل‌های ارزیابی پرداخته و به این نتیجه رسیدند که روشهای زمین آماری نسبت به روش‌های معین دقتی بالاتر دارند به گونه‌ای که از بین روشهای زمین آماری، روش کوکریجینگ و از میان روشهای معین، روش تابع شعاعی از دقتی بالاتر برای بیشتر عامل‌ها برخوردارند.

Kresic (1997) روش کریجینگ را به عنوان بهترین و قوی‌ترین ابزار برای درون‌یابی داده‌های تهیه نقشه‌های اندازه آب زیرزمینی معرفی کرد. Hooshmand و همکاران (2011) از ابزارهای زمین آمار مثل کریجینگ و کوکریجینگ برای شبیه سازی متغیرهای کیفیت آب زیرزمینی استفاده کرد و نتیجه گرفت که

مواد و روشها

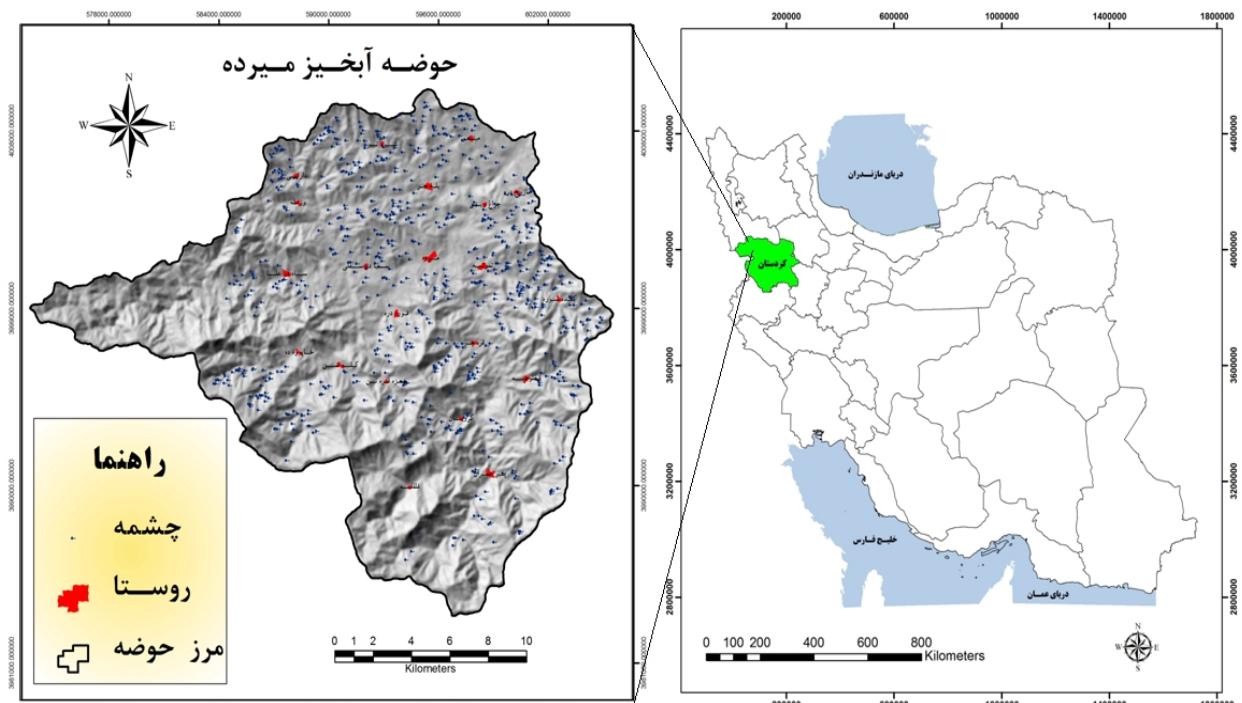
منطقه مورد مطالعه

حوضه آبخیز میرده با مساحت 381/61 کیلومتر مربع یکی از زیرحوضه‌های زرینه رود است که در جنوب شهرستان سقز در استان کردستان واقع شده است (شکل شماره ۱). این حوضه در محدوده جغرافیایی 45/83 تا 46/17 درجه طول شرقی و 36 تا 36/22 درجه عرض شمالی قرار گرفته است. ارتفاع متوسط از سطح دریا 1952 متر و بارندگی متوسط سالانه 731 میلیمتر بوده و دارای اقلیم فراسرد نیمه مرطوب است. شیاست، فیلیت، اسلیت، گرانیت و گرانوئدیبوریت، سنگ‌شناصی حوضه آبخیز میرده را تشکیل می‌دهند. قسمت اعظم حوضه دارای خاکی با گروه هیدرولوژیکی C و بافت سنگین تا نسبتاً سنگین با نفوذپذیری اندک است. شیب متوسط حوضه نیز برابر با ۲۹/۷۵ درصد است.

با توجه به بررسی مطالعات انجام شده، می‌توان دریافت که در مطالعات قبلی صورت گرفته از ارزیابی متقابل با استفاده از نقاط معلوم مورد استفاده در پهنه‌بندی مدل برای ارزیابی صحت روشهای مختلف زمین آماری در برآورد کیفیت شیمیایی منابع آبی از قبیل چشمدها، قوت و چاهها استفاده شده است.

در این مطالعه تغییرات کیفیت چشمدها مورد بررسی قرار گرفته و برای آزمایش صحت روشهای مختلف زمین آماری علاوه بر استفاده از نقاط معلوم مورد استفاده در پهنه‌بندی، از نقاط مشاهده‌ای آزمایشی که هیچ‌گونه دخالتی در پهنه‌بندی نقشه تغییرات نداشته‌اند، استفاده شده است.

هدف از این پژوهش تعیین و ارزیابی مناسب‌ترین روش میانی به منظور مطالعه تغییرات کیفی و مکانی ویژگی‌های چشمدها از نظر غلظت املاح محلول (TDS) و مقدار PH در دشت میرده واقع در شمال غربی استان کردستان است.

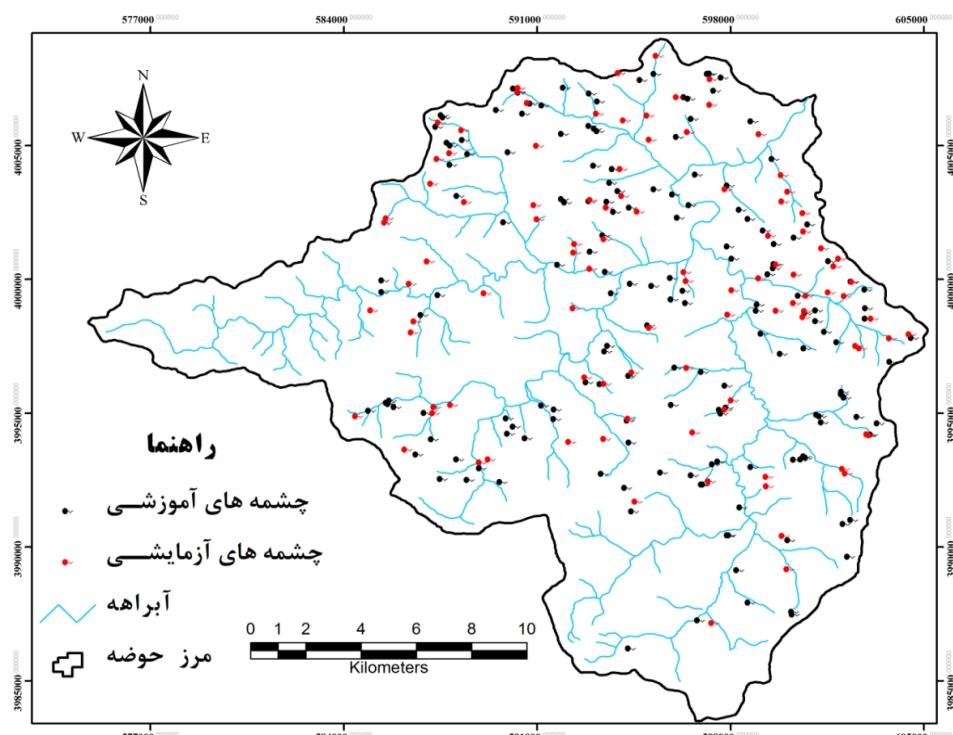
شکل شماره (۱): موقعیت مکانی حوضه آبخیز میرده در ایران و کردستان

در این مطالعه با توجه به اهداف پژوهش، 268 دهنه چشمه در حوضه آبخیز میرآباد به گونه تصادفی و با پراکنش مناسب انتخاب شد (شکل شماره ۲). نمونه برداری‌های صحرایی در دو فصل تابستان و پاییز سال ۱۳۸۸ انجام گرفت و به کمک دستگاه‌های EC سنج و PH سنج، مقادیر هدایت الکتریکی بر اساس

حوضه آبخیز میرده دارای چشمدهای متعددی بوده که بیشتر ساختاری از نوع درز و شکافی داشته و ریختار آنها دامنه‌ای هستند. بر اساس گزارش‌های شرکت آب منطقه‌ای کردستان، 904 دهنه چشمه در حوضه مورد مطالعه وجود داشته و تخلیه سالانه این چشمدها برابر با ۳/۹۲ میلیون مترمکعب است.

چشمه‌های آزمایشی به صورت تصادفی انتخاب شدند. چشمه‌های آزمایشی به رنگ نقاط قرمز در (شکل شماره 2) نشان داده شده‌اند. تعداد 168 دهنه به عنوان چشمه‌های آموزشی شناسایی شده و به رنگ نقاط مشکی در (شکل شماره 2) نشان داده شده است. از چشمه‌های آموزشی در تحلیل‌ها استفاده شد، و نتایج در کل منطقه مورد مطالعه شامل نواحی آزمایشی اجرا شد. چشمه‌های ناحیه آزمایشی فقط برای تأیید و تحلیل نتایج استفاده شدند.

میکروموس بر سانتیمتر و اسیدیته چشمه‌ها تعیین شد و هم زمان مختصات جغرافیایی هر چشمه به کمک GPS⁹ در سامانه UTM ثبت شد. شایان ذکر است که برای به دست آوردن مقدار غلظت مواد محلول (TDS) بر حسب میلی‌گرم در لیتر از رابطه TDS=0.64EC استفاده شد (مهدوی، 1384). در مرحله بعد 100 عدد بین اعداد 1 تا 268 به صورت تصادفی انتخاب شد و شماره چشمه متناظر با هر شماره، برای آزمایش مدل به عنوان نمونه‌های آزمایشی مورد استفاده قرار گرفت (Ozdemir, 2011). به عبارتی

شکل شماره (۲): موقعیت مکانی چشمه‌های مورد استفاده

میان‌یابی برای تهیه نقشه تغییرات حوضه میرده از روش ارزیابی متقابل با چشمه‌های آزمایشی استفاده شد.

در ابتدا تمامی داده‌های مربوط به هر عامل از نظر نرمال بودن با آزمون کلموگراف-اسمیرنف در محیط SPSS بررسی شد. پس از انجام این مراحل برای تبدیل داده‌های نقطه‌ای یاد شده به داده‌های ناحیه‌ای در محیط نرم افزاری ARC GIS 10 از روشهای زمین‌آمار کریجینگ ساده، معمولی و جهانی و روشهای معین مانند عکس فاصله، تابع شعاعی، تخمین گر عام و تخمین گر موضعی استفاده شد.

ویژگی‌های متغیر نمای
هدف اصلی از محاسبه متغیر نمای این است که بتوان تغییرپذیری متغیر را نسبت به فاصله مکانی یا زمانی شناخت. برای این کار لازم است مجموع مربع تفاضل زوج نقاطی که به فاصله معلوم h از یکدیگر قرار دارند، محاسبه و در مقابل h رسم گردد (حسنی پاک، 1377). شکل شماره (2) نمایی از یک نیم متغیرنما را نشان می‌دهد. هر متغیرنما دارای چند عامل مهم است که در زیر به آن پرداخته شده است.

به منظور تشریح پیوستگی مکانی متغیرها، نیم متغیرنما¹⁰ (متغیر نمای) داده‌ها به گونه جدایانه در محیط نرم افزاری GS+ ترسیم شد (شکل شماره 4). سپس برای انتخاب روش مناسب

جزء تصادفی، یا غیر ساختاردار متغیر ظاهر می‌شود (حسنی پاک، ۱۳۷۷).

ارزیابی صحت

به منظور مقایسه روش‌های میان‌یابی استفاده شده در این پژوهش و انتخاب مناسب‌ترین روش زمین آمار، از تکنیک اعتبارسنجی با استفاده از داده‌های آموزشی و آزمایشی استفاده شد. در ارزیابی متقابل چشم‌های آموزشی در هر مرحله یک نقطه مشاهده‌ای حذف شده و با استفاده از سایر نقاط مشاهده‌ای، آن نقطه برآورد می‌شود. این کار برای تمامی نقاط مشاهده‌ای تکرار می‌شود، به گونه‌ای که در پایان به تعداد نقاط مشاهده‌ای، برآورد وجود خواهد داشت و با داشتن مقادیر واقعی و برآورده شده می‌توان تعداد نقاط چشم‌های آموزشی، برآورد وجود خواهد داشت. در پایان با داشتن مقادیر واقعی و برآورده شده می‌توان خطأ و انحراف روش استفاده شده را برآورد کرد. معیارهایی گوناگون برای این کار وجود دارد که می‌توان به ریشه دوم میانگین مربع خطأ (RMSE) و انحراف استاندارد عمومی اشاره کرد (شعبانی، ۱۳۸۷). معادله‌های مربوط به محاسبه آنها به قرار زیر است:

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n [Z^*(x_i) - Z(x_i)]^2}{n}}$$

$$GSD = \frac{RMSE}{\bar{Z}(x)}$$

که در آنها:

n: تعداد نقاط مشاهده‌ای؛

$Z^*(x_i)$: مقدار برآورده بر نقطه نام؛

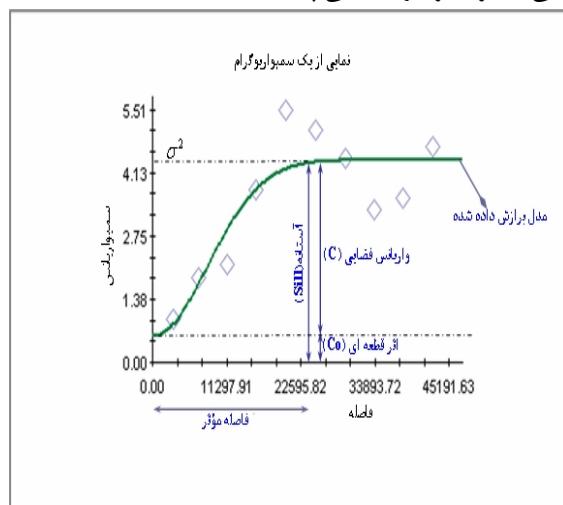
$Z(x_i)$: مقدار مشاهده‌ای بر نقطه نام؛

$\bar{Z}(x)$: میانگین مقادیر مشاهده‌ای.

از آنجایی که در این روش ارزیابی از داده‌های مورد استفاده در پنهانی مدل استفاده شده و ممکن است بر تفسیر نتایج تأثیرگذار باشد، در این مطالعه، افزون بر استفاده از ارزیابی متقابل با چشم‌های آموزشی، عملیات همپوشانی بر روی چشم‌های آزمایشی و نقشه درون‌یابی شده انجام گرفته و مقدار RMSE برای هر روش درون‌یابی محاسبه شد.

الف - دامنه تأثیر

فاصله‌ای که در آن متغیر نمای به حد ثابتی می‌رسد و به حالت خط افقی نزدیک می‌شود، دامنه یا شاعع تأثیر (R) نامیده می‌شود (شکل شماره ۳). این دامنه محدوده‌ای را مشخص می‌کند که می‌توان از داده‌های موجود در آن، برای تخمین مقدار متغیر مجھول استفاده کرد. بدیهی است که دامنه تأثیر بزرگ‌تر دلالت بر پیوستگی مکانی گستردۀ تر دارد (حسنی پاک، ۱۳۷۷).

شکل شماره (۳): متغیر نمای و عامل‌های آن

(شعبانی، ۱۳۸۷)

ب - سقف یا آستانه متغیر نمای

به مقدار ثابتی که متغیر نمای در دامنه تأثیر به آن می‌رسد، آستانه گفته می‌شود. مقدار آستانه برابر با واریانس کل تمام نمونه‌هایی است که در محاسبه تغییرنما استفاده شده‌اند (حسنی پاک، ۱۳۷۷). در روش کریجینگ متغیر نمای‌هایی که به سقف مشخص می‌رسند، اهمیت بیشتر دارند (شکل شماره ۳). در مواردی، متغیر نمای‌هایی به دست می‌آید که در محدوده فواصل مورد نظر تمایلی به نزدیک شدن به حد ثابتی ندارند. این متغیر نمای‌ها می‌توانند نشان دهنده وجود روند در داده‌ها، یا عدم ایستایی داده‌ها باشند.

ج - اثر قطعه‌ای

مقدار متغیر نمای در مبدأ مختصات، یعنی به ازای $h=0$ را اثر قطعه‌ای (C) می‌نامند (شکل شماره ۳). در حالت بهینه مقدار C باید صفر باشد، اما در بیشتر مواقع بزرگ‌تر از صفر است. در این حالت

نتایج

داده‌های TDS نرمال نبودند، بنابراین از لگاریتم داده‌های TDS استفاده شد. جدول شماره (1) مقادیر برخی از آماره‌های مربوط به TDS در دو حالت لگاریتمی و غیر لگاریتمی در چشمه‌های آموزشی و آزمایشی و جدول شماره (2) مقادیر برخی از آماره‌های PH چشمه‌های آموزشی و آزمایشی منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد.

جدول شماره (1): مقادیر برخی از آماره‌های مربوط به عامل TDS (میلی‌گرم بر لیتر) در چشمه‌های آموزشی و آزمایشی

کشیدگی	چولگی	کمینه	بیشینه	انحراف معیار	میانگین نمونه‌ها	تعداد نمونه‌ها	آماره	
							چشمۀ مورد بررسی	
3/81	0/9	96	357/12	50/56	161/22	168	چشمۀ های آموزشی	
3/62	0/82	96	344/32	57/06	168/26	100	چشمۀ های آزمایشی	
2/3	0/22	4/56	5/88	0/3	5/04	168	چشمۀ های آموزشی (لگاریتمی)	
2/3	0/06	4/56	5/84	0/33	5/07	100	چشمۀ های آزمایشی (لگاریتمی)	

جدول شماره (2): مقادیر برخی از آماره‌های مربوط به عامل PH در چشمه‌های مورد بررسی

کشیدگی	چولگی	کمینه	بیشینه	انحراف معیار	میانگین نمونه‌ها	تعداد نمونه‌ها	آماره	
							چشمۀ مورد بررسی	
4/27	0/14	6/6	8/5	0/28	7/63	168	چشمۀ های آموزشی	
3/73	0/01	6/6	8/6	0/31	7/63	100	چشمۀ های آزمایشی	

ساده و کریجنینگ جهانی) دقت درون‌یابی مقادیر مورد نظر، در چشمه‌های آموزشی و آزمایشی بررسی شد. نتایج ارزیابی صحت درون‌یابی مقادیر غلظت املاح محلول و pH، در جدول شماره (3) ارائه شده است.

به منظور بررسی تغییرات مکانی که از اهداف اصلی این پژوهش بوده، قبل از انجام هر گونه محاسبه‌ای، ابتدا تست نرمال بودن بر روی جامعه داده‌ها صورت گرفت. نتایج آزمون کلموگروف- اسمیرنف نشان داد که داده‌های مربوط به pH نرمال بوده و

جدول شماره (3): نتایج ارزیابی مقابله چشمه‌های آموزشی و آزمایشی در روشهای مختلف زمین‌آماری تخمین TDS و pH

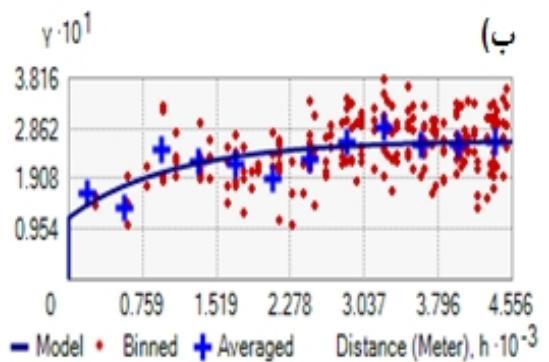
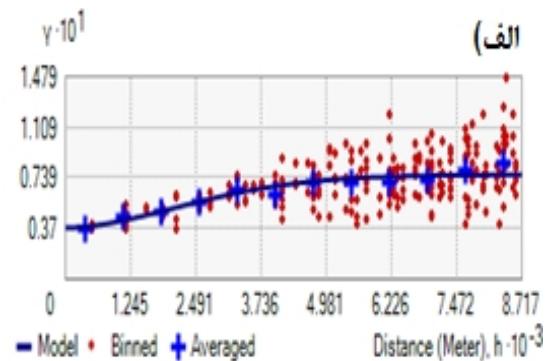
چشمۀ های آزمایشی	چشمۀ های آموزشی	TDS		روش
		چشمۀ های آزمایشی	چشمۀ های آموزشی	
0/32	0/26	107/26	41/77	(IDW)
0/41	0/27	66/69	44/52	(GP) 3
0/22	0/25	89/84	40/86	(LP) 3
0/27	0/25	107/61	40/90	(RBF)
0/007	0/27	114/54	41/21	(OK)
0/005	0/26	98/93	40/72	(SK) ساده
0/35	0/27	105/09	41/21	(KJ) جهانی

با توجه به جدول شماره (3) روش‌های کریجینگ ساده، چند جمله‌ای موضعی، توابع پایه شعاعی، کریجینگ معمولی، کریجینگ جهانی، عکس فاصله و چند جمله‌ای عام به ترتیب کمترین مقدار ریشه دوم میانگین مربعات (RMSE) را در پیش‌بینی میزان غلظت املاح محلول چشممه‌های آزمایشی دارند.

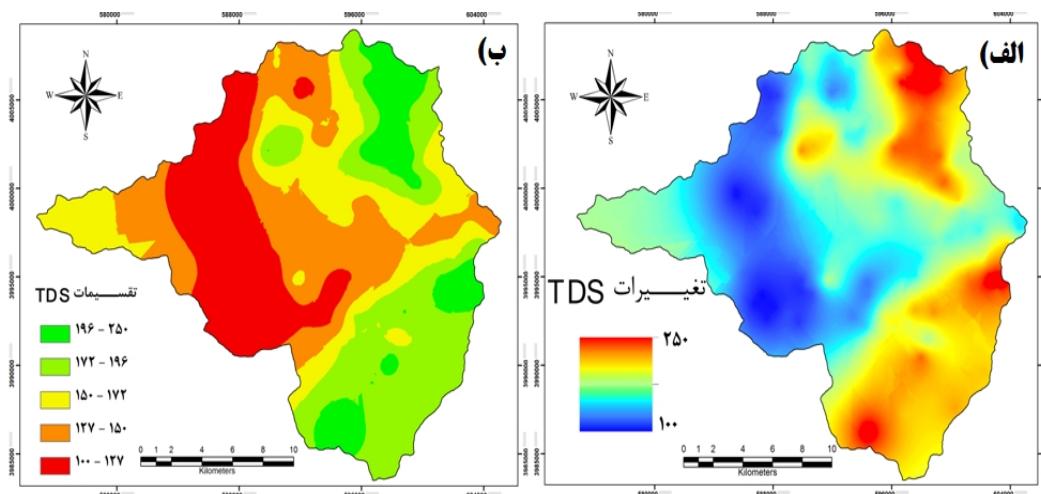
در این میان روش کریجینگ ساده پایین‌ترین مقدار را نشان می‌دهد. بنابراین به عنوان روش مناسب میان‌بایی در محاسبات تهیه نقشه تغییرات TDS حوضه آبخیز میرده مورد استفاده قرار می‌گیرد. شکل شماره 5 (الف) نقشه تغییرات TDS را با استفاده از روش کریجینگ ساده و شکل شماره 5 (ب) نقشه هم TDS چشممه‌های آب زیرزمینی حوضه میرده را نشان می‌دهد.

با توجه به جدول شماره (3)، چون روش چند جمله‌ای موضعی پایین‌ترین میزان RMSE را در بین سایر روش‌های میان‌بایی در پیش‌بینی مقدار PH چشممه‌های آزمایشی به دست آورده است، به عنوان روش بهینه در میان‌بایی تغییرات PH چشممه‌های حوضه آبخیز میرده پذیرفته می‌شود.

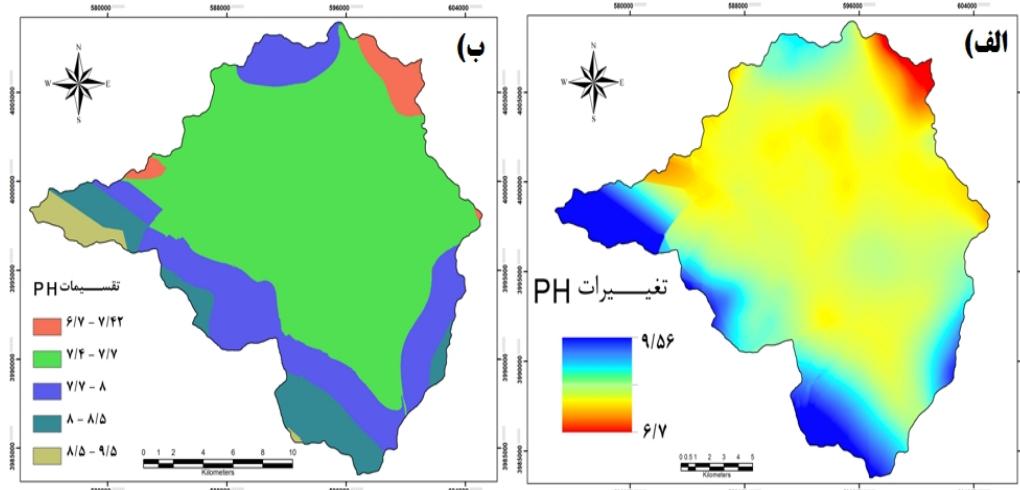
شکل شماره 6(الف) نقشه تغییرات PH بر اساس روش چند جمله‌ای موضعی و شکل شماره 6 (ب) نقشه هم PH چشممه‌های آب زیرزمینی حوضه آبخیز میرده را نشان می‌دهد.

شکل شماره (4): متغیر نمای (الف) TDS و (ب) PH و عامل‌های آن

شکل شماره (5)؛ الف - توزیع مکانی تغییرات TDS چشممه‌های منطقه مورد مطالعه با استفاده از روش چند جمله‌ای عام درجه سوم
ب - نقشه هم TDS چشممه‌های منطقه مورد مطالعه

شکل شماره (۶)؛ (الف) توزیع مکانی تغییرات مقدار PH در حوضه آبخیز میرده با استفاده از روش کریجینگ ساده -
ب) نقشه هم چشمehای حوضه مورد مطالعه

اما در اعتبار سنگی صورت گرفته با استفاده از چشمehای

آزمایشی، نقشه‌های درون‌یابی شده غلظت املاح محلول حاصل از روش چند جمله‌ای عام درجه سوم RMSE بسیار کمتری نسبت به سایر روش‌های درون‌یابی داشت (66/69). همچنین بررسی اعتبار سنگی نقشه‌های درون‌یابی شده PH با استفاده از چشمehای آزمایشی مشخص شد که روش کریجینگ ساده با اختلاف اندکی نسبت به کریجینگ معمولی، RMSE برابر با 0/005 داشته و در مقایسه با سایر روشها تخمین‌های بهتری داشته‌اند. بنابراین با استفاده از نقشه‌های درون‌یابی شده چندجمله‌ای عام درجه 3 و کریجینگ ساده می‌توان به ترتیب نسبت به تخمین مقادیر TDS و PH سایر چشمehای موجود در حوضه (636 چشمeh دیگر) اقدام کرد.

بررسی نتایج به دست آمده از درون‌یابی مقادیر TDS چشمehای حوضه آبخیز میرده انطباق بسیار خوبی با تغییرات ژئومرفلوژی و توپوگرافی منطقه داشته و در نواحی شمال شرقی و جنوب شرقی حوضه که اراضی کشاورزی بیشتر بوده و فعالیت‌های انسانی بیشتری دیده می‌شود، میزان شوری و غلظت املاح محلول افزایش یافته است.

به طور کلی غلظت املاح محلول چشمehای منطقه مورد مطالعه کم بوده و می‌توان از این چشمehها برای شرب دام و انسان استفاده کرد. نتایج به دست آمده از این پژوهش با نتایج پژوهشگرانی مانند Zehtabian و همکاران (2010)، Taghizadeh Mehrjerdi و Fetouani (2008) و Passarella و Barcae (2008) و همکاران (2008) و شعبانی و همکاران (1387)، همخوانی دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج نشان داد که ویژگی‌های مورد بررسی غلظت مواد محلول دارای چولگی بالایی بودند که با بهره‌گیری از ریشه دوم و لگاریتم، داده‌ها تا حد زیادی نرمال شد. پس از ترسیم تغییرنما و برآش مدل مناسب بر روی آن، مشخصه‌های مربوطه استخراج و مشخص شد که شعاع تأثیر ویژگی‌های مورد بررسی بسیار به هم نزدیک است.

استحکام ساختار فضایی در بیشتر ویژگی‌های خاک مورد بررسی بسیار قوی است که نشان دهنده پیوستگی مکانی و دقت بالای مدل‌های برآش داده شده است، که خود نقش بسزایی در بالا بردن دقت برآورد دارد. غلظت املاح محلول و pH چشمehها متغیری مکانی و زمانی بوده و اندازه‌گیری آن در نقاط مختلف، با توجه به مساحت وسیع اراضی و گاهی صعب العبور بودن مناطق، بخصوص در دوره‌های زمانی کوتاه مدت مشکل است و باعث صرف هزینه‌های زیادی می‌شود، بنابراین استفاده از ابزاری مناسب برای پایش میزان هدایت الکتریکی و غلظت املاح محلول و pH با نمونه‌برداری از نقاط محدودتر و درون‌یابی دقیق اطلاعات تهیه شده موضوعی ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به جدول شماره (۳) در ارزیابی متقابل چشمehای آموزشی برای اعتبار سنگی نقشه درون‌یابی شده مشخص شد که در تخمین غلظت املاح محلول روش کریجینگ ساده و در تخمین pH روش چند جمله‌ای موضعی بهترین نتایج با داشتن RMSE برابر با 40/72 و نسبت به سایر روش‌ها نتایج بهتری در برآورد مشخصه‌های متناظر با چشمehای آموزشی داشته‌اند.

یادداشت‌ها	پژوهشگران بالا روش‌های زمین آمار، مانند کریجینگ معمولی، ساده، گسسته و کوکریجینگ را به عنوان ابزار مناسب برای مطالعه کیفیت آبهای زیرزمینی و نقشه بندی آنها در مناطق گوناگون جهان پیشنهاد کرده بودند، در این مطالعه نیز پهنه بندی تغییرات میزان PH و TDS چشممه‌ها با استفاده از چشممه‌های آموزشی انجام گرفت و اعتبارسنجی پهنه بندی از طریق تکنیک اعتبار سنجی به وسیله چشممه‌های آزمایشی مبین کارایی روش‌های زمین آماری، بخصوص روش‌های چندجمله‌ای عam درجه 3 و کریجینگ ساده در تخمین مقادیر PH و TDS چشممه‌ها است.
1-Kriging	
2-Cokriging	
3-Inverse Distance Weighting	
4-Radial Basis Function	
5-Root Mean Squared Error (RSME)	
6-Total Dissolved Solids (TDS)	
7-Simple Kriging	
8-Ordinary Kriging	
9-Global Position System	
10-Semivariogram	

منابع مورد استفاده

- حاجی هاشمی جزی، م، ر، آتشگاهی، م، حمیدیان، ا، ح. 1389. برآورد مکانی مؤلفه‌های کیفی آبهای زیرزمینی با استفاده از روش‌های زمین آمار (مطالعه موردي: دشت گلپایگان). نشریه محیط زیست طبیعی، دوره 63، شماره 4، صص 347 تا 357.
- حسنی پاک، ع. 1377. زمین آمار (ژئواستاتیستیک). انتشارات دانشگاه تهران. چاپ اول. 330 ص.
- حمیدی اهری، ن. 1380. مدل جامع مدیریتی و کنترل کیفی آبهای سطحی. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده عمران دانشگاه علم و صنعت. 86 ص.
- زارع ابنيه، ح. و همکاران. 1390. تخمین نیترات آب زیرزمینی دشت بهار-همدان با استفاده از شبکه عصبی مصنوعی و اثر تفکیک داده‌ها بر دقت پیش‌بینی. محیط شناسی، سال 37، شماره 58 صص 129 تا 140.
- زهتابیان، غ، محمد عسکری، ح. 1386. طرح تحقیقاتی بررسی و تحلیل مکانی خصوصیات کیفی آبهای زیرزمینی در حوزه آبخیز گرم‌سار. دانشگاه تهران، 81.
- شعبانی، م. 1387. تعیین مناسب‌ترین روش زمین آمار در تهیه نقشه تغییرات PH و TDS آبهای زیرزمینی (مطالعه موردي: دشت ارسنجان). مجله مهندسی آب، سال اول، صص 47 تا 58.
- معروفی ص؛ ترنجیان، ا؛ زارع اینانه، ح. 1388. ارزیابی روش‌های زمین آمار برای تخمین هدایت الکتریکی و PH زه آبهای آبراهه‌ای دشت همدان-بهار. مجله پژوهش‌های حفاظت آب و خاک، جلد 16، شماره 2، صص 169 تا 187.
- مهندی، م. 1384. هیدرولوژی کاربردی. جلد دوم. انتشارات دانشگاه تهران. 223 ص.
- نظری زاده، ف، ارشادیان، ب، زند و کیلی، ک. 1385. بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی دشت بالارود در استان خوزستان. اولین همایش منطقه‌ای بهره برداری بهینه از منابع آب حوزه‌های کارون و زاینده رود. دانشگاه شهرکرد صص 1236 تا 1240.
- Barcae,E., G.,Passarella .2008. Spatial evaluation of the risk of groundwater quality degradation: A comparison between disjunctive kriging and geostatistical simulation, Journal of Environmental Monitoring and Assessment.133: 261-273 pp.
- Fetouani,S., et al .2008. Assessing groundwater quality in the irrigated plain of Triffa (Nnorth-east Morocco). Journal of Agricultural Water Management 95: 133-142 pp.

Hooshmand,A., et al .2011. Application of kriging and cokriging in spatial estimation of groundwater quality parameters. African Journal of Agricultural Research, Vol 6(14), 3402-3408 pp.

Kresic,N. 1997. Hydrogeology and Groundwater Modeling. Lewis Publishers. Taghizadeh Mehrjerdi R, Zareian M, Mahmudi Sh, Heidari A. 2008. Spatial distribution of groundwater quality with geostatistics

Ozdemir,A. 2011. Using a binary logistic regression method and GIS for evaluating and mapping the groundwater spring potential in the Sultan Mountains (Aksehir, Turkey). J. Hydrol.. doi:10.1016/j.jhydrol.2011.05.015.

Taghizadeh Mehrjerdi,R., et al .2008. Spatial distribution of groundwater quality with geostatistics (Case study: Yazd-Ardakan plain).World Applied Science Journal. 4(1): 9-17.

Zehtabian,Gh.; et al .2010. Modeling of spatial variations of some groundwater chemical properties (case study: Garmsar watershed). Journal of Range and Desert Research of Iran. 17: 61-73.